

Sygn. akt: VIII U 433/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodnicząca SSO Zofia Kubalska

Protokolant prot. sądowy Przemysław Ochal

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2016 roku w Lublinie

sprawy C. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania C. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 8 marca 2016 roku znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala C. T. prawo do emerytury od dnia 1 lutego 2016 roku.

Sygn. akt VIII U 433/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 marca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił C. T. prawa do emerytury. W uzasadnieniu swego stanowiska organ rentowy, powołując się na art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 748 tekst jednolity ze zm.) w związku z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43 ze zm.) wskazał, że wnioskodawca wykazał na dzień 1 stycznia 1999 roku ogólny staż ubezpieczeniowy w wymiarze 27 lat, 3 miesiące i 21 dni, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, osiągnął wiek emerytalny 60 lat, ale nie udowodnił 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Organ rentowy nie uwzględnił, jako pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia wnioskodawcy: od dnia 1 stycznia 1990 roku do dnia 31 grudnia 1998 roku ponieważ w przedłożonym świadectwie pracy z dnia 31 marca 2000 r. powołano dwa różne działy przepisów resortowych tj. montera kotłów i urządzeń pomocniczych (wykaz A dział II poz. 1 pkt 29) _ oraz spawacza gazowego (wykaz A dział XIV poz. 12 pkt 9) Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze ze wskazaniem rodzaju wykonywanej pracy, ściśle według wykazu, działu i pozycji (k.14 a.e.).

W dniu 17 marca 2015 roku C. T. wniósł odwołanie od powyższej decyzji, domagając się jej zmiany i przyznania mu prawa do emerytury. Wskazał, że jego praca w (...) S.A. w (...) w L. powinna być uznana za pracę w szczególnych warunkach (k. 2 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie w całości podtrzymując argumentację zaprezentowaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (k. 3 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

C. T. urodził się w dniu (...).

W dniu 22 lutego 2016 roku złożył wniosek o ustalenie prawa do emerytury (k.1-8 a.e). Dołączył do niego między innymi: świadectwo pracy z dnia 4 lutego 2016 roku wystawione przez (...) Spółkę z o.o. w K. z którego wynika, iż od 24 września 1976 roku do 31 grudnia 1998 roku pracował w Elektrowni (...) Przedsiębiorstwo Państwowe:

w okresie od na 24 września 1976 roku do 31 stycznia 1978 roku jako monter instalacji sanitarnych, wodnokanalizacyjnych i c.o. , od 1 lutego 1978 roku do 31 maja 1978 roku jako spawacz gazowy - monter instalacji sanitarnych, wodnokanalizacyjnych i c.o., od 1 czerwca 1978 roku do 30 kwietnia 1980 roku jako spawacz gazowy-monter instalacji sanitarnych, wodnokanalizacyjnych c.o.- brygadzysta, od 1 maja 1980 roku do 30 września 1980 roku monter instalacji sanitarnych spawacz – brygadzysta., od 1 października 1980 roku do 14 lutego 1982 roku jako spawacz - monter instalacji sanitarnych– brygadzysta (wykonując wymienioną w wykazie A dziale XIV poz. 25 bieżącą konserwację agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe na oddziałach będących w ruchu w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie) zaś w okresie od 15 lutego 1982 roku do 28 grudnia 1987 roku jako monter remontu pomocniczych urządzeń ciepłno- mechanicznych –spawacz –brygadzysta (wykaz A dział II poz 1 pkt 33) oraz w okresie od 24 lutego 1989 do 31 grudnia 1989 rok jako starszy monter urządzeń i instalacji technologicznych – brygadzysta uprawniony do spawania (wykaz A dział II poz 1 pkt 27)- będące pracami określonymi w Wykazie A dziale II prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i cieplnej oraz przy montażu remoncie i eksploatacji urządzeń elektromagnetycznych i cieplnych.

Wykazane stanowiska były zgodne z pracami wykonywanymi na stanowiskach wymienionych w Wykazie A dziale II poz. 1 pkt 33 monter urządzeń ciepłowniczych oraz w Wykazie A dziale II poz. 1 pkt 27 monter armatury i rurociągów , określonych w wykazie A dziale XIV poz. 25 pkt 1 –stanowiskach pracy, ustalonych zgodnie z wykazem stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12 sierpnia 1983 roku w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki , na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach (k. 9 a.e.).

Zaskarżoną decyzją z dnia 8 marca 2016 roku organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury z uwagi na nieudowodnienie wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił, że wnioskodawca legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999 roku stażem ubezpieczeniowym w wymiarze 27 lat, 3 miesiące i 21 dni, w tym 26 lat, 7 miesięcy i 15 dni okresów składkowych, oraz 8 miesiące i 6 dni okresów nieskładkowych (bezsporne - karta przebiegu zatrudnienia k.13 a.e.). Okres zatrudnienia w Elektrowni (...) Przedsiębiorstwo Państwowe od 24 września 1976 roku do 31 grudnia 1989 roku (łącznie 12 lat , 1 miesiąc i 10 dni) na stanowiskach spawacza gazowego - montera instalacji sanitarnych, wodnokanalizacyjnych i c.o., spawacza gazowego - montera instalacji sanitarnych, wodnokanalizacyjnych c.o.- brygadzisty, montera instalacji sanitarnych spawacza – brygadzisty oraz spawacza - montera instalacji sanitarnych– brygadzisty, montera remontu pomocniczych urządzeń ciepłno - mechanicznych –spawacza –brygadzisty oraz starszego monera urządzeń i instalacji technologicznych – brygadzisty na podstawie przedłożonego świadectwa pracy z dnia 4 lutego 2016 roku został uznany przez organ rentowy za pracę w szczególnych warunkach (decyzja k.14 a.e.).

C. T. nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (bezsporne).

W dniu 12 czerwca 1974 r. wnioskodawca ukończył (...) Szkołę Zawodową Budowlaną dla Pracujących (...) Przedsiębiorstwa (...) w L., zdobywając zawód monter rurociągów przemysłowych (k. 3 a.o.).

W dniu 18 czerwca 1975 roku C. T. ukończy kurs spawacza gazowego (akta osobowe k. 9 a.s.- książka spawacza k. 5-6 t. A a.o.).

W dniu 24 września 1976 roku wnioskodawca został zatrudniony w Elektrowni (...) Przedsiębiorstwo Państwowe na stanowisku monter instalacji sanitarnych, wodnokanalizacyjnych i c.o.. Pracę tę wykonywał do 31 stycznia 1978 roku. Następnie od 1 lutego 1978 roku do 31 maja 1978 roku pracował jako spawacz gazowy - monter instalacji sanitarnych, wodnokanalizacyjnych i c.o., od 1 czerwca 1978 roku do 30 kwietnia 1980 roku jako spawacz gazowy-monter instalacji sanitarnych, wodnokanalizacyjnych c.o.- brygadzysta, od 1 maja 1980 roku do 30 września 1980 roku monter instalacji sanitarnych spawacz – brygadzysta, od 1 października 1980 roku do 14 lutego 1982 roku jako spawacz - monter instalacji sanitarnych– brygadzysta tokarza automatowego, od 15 lutego 1982 roku do 28 grudnia 1987 roku jako monter remontu pomocniczych urządzeń ciepłno - mechanicznych –spawacz –brygadzysta oraz w okresie od 24 lutego 1989 do 31 grudnia 1989 rok jako starszy moner urządzeń i instalacji technologicznych – brygadzysta uprawniony do spawania (świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach k. 13 a.e., świadectwa pracy k. 7-8 a.e.).

W dniu 21 marca 1989 roku zdobył uprawnienia w zakresie eksploatacji urządzeń energetycznych-pomocniczych urządzeń cieplnomechanicznych, turbin bloków, pompowni wodnych i członów ciepłowniczych (akta osobowe k. 9 a.s.- zaświadczenie kwalifikacyjne k. 8 t. A a.o.). W dniu 1 stycznia 1990 roku na mocy porozumienia zakładów pracy wnioskodawca został zatrudniony w Zakładzie (...) (następnie (...) S.A. Oddział Elektrociepłowni (...) w L.), na stanowisku starszego monter remontów urządzeń pomocniczych kotła – spawacza, w pełnym wymiarze czasu pracy przy wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach (akta osobowe k. 9 a.s.- umowa o pracę, pisma k. 6, 7 -8 t. B a.o., angaże k. 9-12 t. B a.o.,). W dniu 1 kwietnia 1994 roku, po zdobyciu uprawnień kwalifikacyjnych (akta osobowe k. 9 a.s.- k. 18 t. B a.o.,) wnioskodawca został przeniesiony na stanowisko starszego monter remontów urządzeń pomocniczych kotła- spawacza z uprawnieniami (akta osobowe k. 9 a.s.- angaże k. 13, 15-17, 19-23,28 t. B a.o., zaświadczenia lekarskie k. 24-25-29 t. B a.o.).

W przedsiębiorstwie w ciągłym ruchu pracowały kotły wodne i urządzenia pomocnicze oraz urządzenia bloku gazowo-parowego. Wnioskodawca był zatrudniony przy usuwaniu powstałych usterek i awarii oraz przy planowanych remontach urządzeń mechanicznych i elektrycznych. Pracował przy naprawie i montażu mechanicznej pomp, kotłów, wentylatorów, kanałów ciągu, spalin, młynów węglowych, remontach przekładni, urządzeń i instalacji pochylenia, przy usuwaniu nieszczelności pyło-przewodów. Pracę wykonywał na poziomie i na wysokości. Naprawy wykonywał w czasie pracy zakładu, w którym produkcja odbywała się w ruchu ciągłym. Były to czynności montera i spawacza. Pracował w 3-4 osobowej brygadzie, jego bezpośrednim przełożonym był mistrz i kierownik wydziału remontów. Z uwagi na konieczność wykonywania napraw na różnych wysokościach zdobył uprawnienia do obsługi dźwigów z automatycznym zatrzymaniem kabiny. Pracował na pierwszej zmianę w godzinach od 6 do 14, w razie awarii również poza tymi godzinami. Otrzymywał dodatek z tytułu pracy w warunkach szczególnych, posiłki regeneracyjne w okresie zimowym, w letnim mleko, sok, wodę (zeznania wnioskodawcy k. 15v-16, 21v, zeznania świadka G. P. k. 20v-21v a.s. pismo (...) S.A. W. k. 10 a.e.,świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach k. 7 akt o świadczenie przedemerytalne).

Przechodząc do oceny materiału dowodowego należy wskazać, że wnioskodawca przedstawił świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 31 marca 2014 roku r. wystawione prze (...) S.A. Oddział Elektrociepłownia (...) (następcę prawnego Zakładu (...)) z którego wynika, iż od 1 stycznia 1990 r. do 31 grudnia 1998 r. stale i pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy wytwarzaniu, przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektromagnetycznych i cieplnych, prace montera kotłów i urządzeń pomocniczych oraz prace przyspawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowodorowym określone w wykazie A. Dziale II poz. 1pkt 29 oraz w wykazie A Dziale XIV poz. 12 pkt 9 wykazu stanowiącego załącznik do Zarządzenia Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12 sierpnia 1983 roku w sprawie określenia stanowisk pracy w

resorcie górnictwa i energetyki, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach (świadczenie pracy k. 7 akt o świadczenie przedemerytalne).

Sąd obdarzył wiarą dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego oraz znajdujące się w aktach osobowych złożonych w postępowaniu sądowym w postaci decyzji, angaży i zaświadczeń. Ich treść nie była kwestionowana przez żadną ze stron i nie budziły one również wątpliwości Sądu, nie nosiły śladów podrobienia czy przerobienia. Zostały wystawione przez uprawnione podmioty w granicach prawem dopuszczalnym.

Sąd obdarzył wiarą zeznania wnioskodawcy w całości. Znajdują one potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym – w zeznaniach świadka i dowodach nieosobowych w postaci obdarzonych wiarą dokumentów. Zeznania wnioskodawcy co do okoliczności faktycznych, w tym organizacji zakładu pracy i zajmowanych stanowisk oraz rodzaju obowiązków pracowniczych w okresie zatrudnienia są wewnątrznie spójne, logiczne i znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka G. P.. Świadek w sposób spójny przedstawił istotne dla sprawy okoliczności, jak zakres codziennych prac wnioskodawcy wykonywanych stale i w pełnym wymiarze czasu jako monter i spawacza przy montażu i remoncie urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych. Relacja świadka w pełni przekonuje, jeżeli zważy się na fakt, iż wspólnie z wnioskodawcą pracował w tym samym zakładzie pracy. Był zatrudniony w (...) S.A. Oddział Elektrociepłownia (...) od 1986 roku na stanowiskach referenta ds. remontów, mistrza składowiska zaś

od 1990 roku na stanowisku kierownika wydziału remontów mechanicznych. Świadek z racji swoich obowiązków pracowniczych znał organizację zakładu pracy, specyfikę czynności wykonywanych na poszczególnych stanowiskach, w tym na stanowisku wnioskodawcy. Miał bezpośredni kontakt z wnioskodawcą, był jego przełożonym. Stałość i powtarzalność tych zdarzeń spowodowały, iż okoliczności zostały zapamiętane i na tyle dobrze utkwily w pamięci świadka, iż obecnie pomimo upływu czasu był w stanie rzetelnie je wykazać. Świadek jest nadto osobą obcą dla wnioskodawcy niezainteresowaną wynikiem postępowania, nie miał żadnego powodu, aby składać zeznania w sposób niezgodny z rzeczywistością.

W aktach osobowych znajdują się angaże i zaświadczenia wskazujące, że wnioskodawca był zatrudniony na stanowiskach starszego montera remontów urządzeń pomocniczych kotła – spawacza i starszego montera remontów urządzeń pomocniczych kotła- spawacza z uprawnieniami. Zakres czynności i wykonywana faktycznie na tych stanowiskach na oddziale remontów mechanicznych praca wnioskodawcy polegała na pracach przy montażu i naprawie usterek oraz przy wykonywaniu planowanych remontów urządzeń mechanicznych i elektrycznych na oddziale będącym w ruchu.

Odwołanie C. T. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Prawo do wcześniejszej emerytury dla osób zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, z uwagi na datę urodzenia wnioskodawcy, regulują przepisy art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 roku, poz.748, tekst jednolity) oraz rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43, ze zmianami). Prawo do emerytury nabywają ubezpieczeni po osiągnięciu wieku przewidzianego m. in. w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 1999 roku) spełnili enumeratywnie określone przesłanki:

- posiadają okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat- dla kobiet i 65 lat- dla mężczyzn,
- legitymują się okresem składkowym i nieskładkowym, o którym mowa w art. 27.

Natomiast, w myśl art. 184 ust. 2 emerytura, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W wykazie A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. (Dz.U Nr 8, poz. 43)w dziale XIV Prace różne pod pozycją 25 określono prace przy bieżącej konserwacji agregatów urządzeń oraz prace budowlano montażowe i budowlano remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie zaś w Dziale II, powołanego rozporządzenia –prace w energetyce - prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych. Pomocniczo zastosowanie znajdują przepisy zamieszczone w Dziale II poz. 1 pkt 29 monter kotłów i urządzeń pomocniczych oraz Dziale XIV poz. 12 pkt 9 spawacz gazowy i poz. 25 prace przy bieżącej konserwacji agregatów urządzeń oraz prace budowlano montażowe i budowlano remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie w Zarządzenia Nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12 sierpnia 1983 roku w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach.

Zgromadzony w przedmiotowym postępowaniu materiał dowodowy znajdujący pełne potwierdzenie w zeznaniach świadka uzasadnia uznanie, iż C. T. będąc zatrudnionym w (...) S.A. Oddział Elektrociepłownia (...) w okresie od 1 stycznia 1990 r. do 31 grudnia 1998 r. przez okres 9 lat stale i pełnym wymiarze czasu pracy wykonując prace montera kotłów i urządzeń pomocniczych oraz spawacza gazowego, pracował w szczególnych warunkach. Łącznie z uznanym przez organ rentowy za pracę w szczególnych warunkach okresem zatrudnienia wnioskodawcy w Elektrowni (...) Przedsiębiorstwo Państwowe wynoszącym 12 lat, 1 miesiąc i 10 dni okres wykonywania przez C. T. pracy w warunkach szczególnych wynosi łącznie 21 lat, 1 miesiąc i 10 dni.

Reasumując, C. T. spełnił przesłanki z art. 184 ustawy o rentach i emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, to jest:

- 1) ukończył 60 lat w dniu (...)roku
- 2) udowodnił 25 lat zatrudnienia, w tym ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze,
- 3) nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego

Sąd Okręgowy, kierując się powyższymi wskazaniem, zmienił zaskarżoną decyzję, ustalając prawo do emerytury od miesiąca w którym wnioskodawca złożył wniosek o przyznanie emerytury tj. od dnia 1 lutego 2016 roku.

Mając powyższe na uwadze w oparciu o powołane wyżej przepisy oraz na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji.